

almindeligt Statsformaal. Det er upaatvibseligt Keiseren af Rusland, som ved sin Indflydelse paa Prinds Frederik af Hessen har bragt ham til at gaae ind paa det Offer, han saa beredvilligen har bragt, og det er vistnok hans Exempel, vel ogsaa Opmuntringer fra hans Side, som har bragt hans Søster, Hendes Durchlægtighed Prindsessen af Anhalt-Deskau, saavel som ogsaa hendes Gemal, og hendes givte Datter, Hertuginde af Nassau, og hendes Gemal, til at udstede de oprettede Renunciationer. Alt dette er skeet, for at opnaae det Maal, der laae Keiseren paa Hjerte. Keiseren har vist ikke taget meget Hensyn til de mulige Fordæle, som hans Stilling som eventuel Arving til Holsteen kunde bringe ham, men det er et Princip, som er gaaet igjennem det gottorppe Huus, hvis Chef han er, og hvis forhenværende Chef, hans Fader, den daværende Storsyrste Paul, har forbeholdt sig og Efterkommere altid at blive. Det er den Tanke, at Successionen i Hertugdømmet Holsteen bør være mandlig. Den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg (Madvig) udtalte igaar, hvad der er en fuldkommen bekjendt Sandhed, at der i det gottorppe Huus, og jeg kan gjerne lægge til, i det hele holsteenske Huus, altid har hersket Utillfredshed med, at Frederik den Tredie, da han indførte Arveregjeringen her i Landet, udelukkede de øvrige Grene af det oldenborgske Huus, for istedet derfor at kunne forplante Thronen paa Dwindeslægten; det er vist, at efter den forrige Tingenes Orden havde disse andre Grene af Huset ingen egentlig Arveret- tighed; thi den Gang var Danmark et Valg- rige; men det var et staaende Princip, at man valgte den, som efter Familieforholdene, saaledes som de bleve modificerede ved Thronens Rettigheder, var den Nærmeste, og føl- gelig bleve de andre Grene udelukkede fra den Adgang, som de ellers vilde have havt. Jeg troer, at det i mange Henseender var en me- get uheldig Tanke, og at deri indeholdes Grun- den til mange Ulykker, som siden ere vederfa-

rede Landet. Det er denne Tanke, som ogsaa har behersket Keiser Nicolai, og med denne have de øvrige Magter sympathiseret, idet de ville, at der skulde oprettes en agnatisk Succession, som ogsaa fra andre Sider maatte være ønskelig. Der ere mange af de Fædrelandsven- ner, som nærmere kjendte Forholdene, der i mange Aar have ønsket, at der kunde træffes en Arveordning, hvorved at de Splidagtighe- der, som man forudsaae vilde indtræde ved Mandstammens Uddøen, kunde blive fjernede. Regjeringen har ved flere Leiligheder taget For- holdsregler, som sigtede til at afsværge saa- danne fordærlige Arvestridigheder. Naar Sa- gen i Frederik den Sjettes og Christian den Ottendes Tid, hvor Udsigten til, at en saa- dan Tilstand kunde indtræde, laae saa nær, ikke blev bragt istand, saa vare der særegne Forhold, som have været Grunden der- til; deels vare disse Monarcher utilbøie- lige til at ville røre Noget ved Arve- følgen med Hensyn til den Stabilitet, som den har givet Thronen, og deels har høfsalig Kong Frederik d. 6te havt til Hen- sigt at forene de agnatisk og cognatisk Ret- tigheder ved de Wgteskaber, som hans Døtre indgik, og da Kong Christian den 8de besteg Thronen, var der meget god Forhaabning om, at hans Søn, vor allernaadigste nuværende Konge, kunde efterlade sig mandligt Afkom, og det var altsaa Noget, som gjorde, at man ikke kunde foretage Skridt i hiin Retning. I en senere Periode, bleve Forholdene med Hen- syn til de mandlige Agnater saa uheldige, at de ogsaa maatte lægge Hindringer i veien for en saadan Ordning; men selv, naar man seer bort fra den Omstændighed, at det hele Ind- greb af Lande, der udgjør det danske Mo- narchie, ikke kunde ventes sammenholdt uden ved en agnatisk Arvefølge, saa er der andre Sider, hvorfor man dog aldeles ikke kan ansee den cognatisk Arvefølge for at være tjenlig for Landet.